

Ted Snider, ZEROHEDGE: Nikdy to nebylo o Ukrajině

- CZ24 News | 27. listopadu 2022

Mluvčí ministerstva zahraničí Ned Price na svém tiskovém briefingu 21. března řekl shromážděným reportérům, že „Prezident Zelenskyj dal také velice jasně najevo, že je otevřený diplomatickému řešení, které nenaruší základní principy v srdci kremelské války proti Ukrajině.“ Reportér se pak Price zeptal: „Co říkáte o vaší podpoře pro vyjednané urovnání a la Zelenskyj, ale na jakých principech?“ Price odpovědět možná tím nejpozoruhodnějším prohlášením o této válce: „Toto je válka, která je v mnoha ohledech větší než Rusko, je větší než Ukrajina.“

Price, který o měsíc dříve odrazoval od rozhovorů mezi Ruskem a Ukrajinou, zavrhl, aby Kyjev vyjednával konec této války s řešením v ukrajinském zájmu, protože základní zájem USA by tím řešen nebyl. Ta válka nebyla o ukrajinských zájmech, ta byla větší než Ukrajina.

O měsíc později v dubnu, kdy to při Istanbulských rozhovorech vypadalo, že v dohledu je urovnání, USA a Británie opět na Ukrajinu tlačily, aby neprosazovala své vlastní cíle a nepodepisovala dohodu, která by tu válku mohla ukončit. Opět na Ukrajinu tlačily, aby pokračovala v bojích ve snaze o větší cíle USA a jejich spojenců. Pak britský ministerský předseda Boris Johnson Zelenského pokáral, že na Putina „se musí tlačit, ne s ním vyjednávat.“ Dodal, že i kdyby Ukrajina byla ochotna s Ruskem podepsat nějaké dohody, tak Západ k tomu ochoten není.“

Takže zase ta válka nebyla o ukrajinských zájmech, byla větší než Ukrajina.

Biden a jeho nejvyšší činitelé při každé příležitosti tvrdili, „že je to na Ukrajině, aby ona rozhodla, jak a kdy nebo zda budou s Ruskem vyjednávat,“ a že USA nebudou diktovat podmínky: „Nic o Ukrajině bez Ukrajiny.“ To však nikdy nebyla pravda.

USA Ukrajině nedovolily vyjednávat o jejích podmínkách, když to chtěla. USA Ukrajině zabránily ve vyjednávání v březnu a v dubnu, když chtěla; ale tlačily ji, aby vyjednávala v listopadu, když nechtěla.

Válka na Ukrajině byla vždy o větších amerických cílech. Byla vždy o amerických ambicích udržet unipolární svět, v němž budou jedinou velmocí v centru a na vrcholu světa.

Ukrajina se stala ohniskem těchto ambicí roku 2014, když se Rusko poprvé vzepřelo americké hegemonii. Šéf katedry mezinárodních vztahů na Národní výzkumné univerzitě Vysoká škola ekonomická v Moskvě Alexander Lukin, který je uznávanou autoritou v ruské politice a v mezinárodních vztazích, říká, že Rusko bylo od konce Studené války považováno za podřízeného partnera Západu. Při všech sporech mezi Ruskem a USA se do té doby Rusko podvolilo a neshody se vyřešily dost rychle.

Když ale v roce 2014 USA zosnovaly a podpořily na Ukrajině puč, tak ten byl určen k dotažení Ukrajiny blíže do bezpečnostní sféry NATO a Evropy, načež Rusko reagovalo anexí Krymu, čímž se vymanilo ze své politiky povolnosti po Studené válce a udeřilo proti hegemonii USA. „Krise na Ukrajině roku 2014 a ruská reakce na ni od základu změnila konsensus,“ říká Lukin. „Rusko odmítlo hrát podle těchto not.“

Události na Ukrajině v roce 2014 skoncovaly s unipolárním světem americké hegemonie. Rusko nakreslilo hraniční linii a prosadilo se jako nový pól multipolárního světového řádu. Proto je ta válka podle slov Ministerstva zahraničí „větší než Ukrajina“. Je větší než Ukrajina, protože v očích Washingtonu jde o bitvu za americkou hegemonii.

Proto ministryně financí USA Janet Yellen 13. listopadu řekla, že určité sankce na Rusko mohou zůstat i po případné mírové smlouvě mezi Ukrajinou a Ruskem. Ta válka nikdy nebyla jen o Ukrajině: je o aspiracích americké zahraniční politiky, které jsou větší než Ukrajina. Yellen řekla: „Předpokládám, že v kontextu nějaké mírové dohody je úprava sankcí možná a může být patřičná.“ Sankce by se mohly, ukončí-li jednání válku, upravit. Yellen však dodala: „Vzhledem k tomu, co se stalo, máme pocit, že určité sankce by nejspíš měly ale zůstat.“

Proto USA oznámily nové armádní ústředí v Německu, „aby vedlo to, o čem se očekává, že bude dlouhodobou misí,“ přičemž zároveň začaly Ukrajinu tlačit do mírových rozhovorů. Vojenský tlak na Rusko a podpora Ukrajiny tudíž přetrvá i po této válce.

Proto také 29. června oznámily USA zřízení trvalého ústředí sil USA v Polsku, s nímž se Biden chlubil, že to budou „první trvalé síly USA na východním boku NATO.“

Proto také 9. listopadu schválilo Ministerstvo zahraničí prodej Vysoce mobilního systému raketové artilerie do Litvy za skoro půl miliardy dolarů. Ty nejsou k použití pro NATO v Ukrajinské válce. Nýbrž podle Ministerstva zahraničí budou „na podporu záměrů zahraniční politiky a národní bezpečnosti Spojených států pomocí zlepšení vojenských kapacit spojence v NATO, který je důležitou silou k zajištění politické stability a ekonomického pokroku ve Východní Evropě.“ Ministerstvo zahraničí spolu s tím schválilo potenciální prodej systémů hromadné palby řízených střel do Finska, aby tak posílilo „pozemní a letecké kapacity na evropském severním boku.“

Také od dodávek modernizovaných jaderných bomb B61-12 ke gravitačnímu házení z letadel na základny NATO v Evropě se nedá čekat, že by sloužily současným cílům USA na Ukrajině.

Ač je válka USA na Ukrajině „větší než Ukrajina“, je také „v mnoha ohledech větší než Rusko.“ Ač nedávno vydaná Národní obranná strategie 2022 Rusko identifikuje jako současnou „akutní hrozbu,“ tak „se zaměřuje na ČLR – tj. Čínu.“ Tato Strategie neustále Čínu identifikuje jako „pochodující hrozbu.“ Dlouhodobé zaměření není na Rusko, nýbrž na Čínu.

Národně bezpečnostní strategie jasně prohlašuje, že: „Nejkomplexnější a nejzávažnější hrozbou pro národní bezpečnost USA je donucující a čím dále agresivnější úsilí ČLR o přetvoření Indo-Pacifického regionu a mezinárodního systému, aby sloužil jejím zájmům a autoritářským preferencím.“

Je-li Ukrajina o Rusku, je Rusko o Číně. „Ruský problém“ vždy spočíval v tom, že konfrontace s Čínou není možná, když má Čína Rusko: není žádoucí bojovat s oběma supervelmocemi současně. Proto, je-li dlouhodobým cílem Číně zabránit vykořisťování úsilí USA o unipolární svět, je zaprvé třeba oslabit Rusko.

Čínský ministr zahraničí Wang Yi nedávno řekl, že „Čína rozhodně podporuje ruskou stranu s vedením prezidenta Putina k dalšímu posílení postavení Ruska jako významné mocnosti.“

Podle Lyle Goldsteina, navštěvujícího profesora Brown University a autora Setkání s Čínou na půli cesty: Jak uhasit vynořující se rivalitu USA-Čína, tj. analýzy války na Ukrajině vydané v žurnálu Čínské akademie, je na místě závěr, že: „USA podporují Ukrajinu k vedení hybridní války proti Rusku, aby si udržely svou hegemonickou pozici. Účelem je ublížit Rusku, sevřít Evropu, unést ‚spojence‘ a ohrožovat Čínu.“

Válka na Ukrajině nikdy nebyla jen o Ukrajině. Vždy byla „větší než Ukrajina“ a byla o principech USA, které jsou větší než Ukrajina a „v mnoha ohledech větší než Rusko.“ Ukrajina je tam, kde Rusko nakreslilo hraniční čáru pro USA vedený unipolární svět a kde se USA rozhodly bojovat v bitvě o hegemonii. Ta bitva je aktuálně o Rusku, ale z dlouhodobého hlediska o Číně, „tj. o té nejkomplexnější a nejzávažnější hrozbě“ pro americkou hegemonii.

AUTOR: Ted Snider

[ZDROJ](#)

Překlad: reformy.cz